

Sifé.

Zima ustúpila,
zem zvlhla dažďom.
Sifé silu prisľúbila
všetkým vílam, silfom, škriatkom.

Nastal ruch, zhon, štebot,
to radosťou preniklo sprievod.
Sprievod sluhov Pána,
smerujúci k Zemi,
kde každý radosťou je nemí.

Svižná práca,
veľké diela.
Vítaná je každá farba,
ružová zeleň, blankytná modrá
aj nebeská biela.

Hemží sa to v zemi
i korune stromu,
vyliezajú všetci,
ba i ľudia z domu.

Svetlo prežaruje všetkým,
nenechá ho suchým, vetchým.
Tak rozsvieti sa nejedna tvár,
to pôsobí Svetlo, je to dar.

Radostné ruky kypria zem
zvolávajú na pomoc ...
„Podťe, všetci dobrej vôle,
podťe Sifé na pomoc!“

Nastáva výstavba,
rynie sa púčik v zemi,
kráča nad ním káčatko.
Kto vyrastie prvý!?

Sifé sa usmieva,
ďakuje Bohu,
že dovolil je opäť,
zložiť k Zemi nohu.

Ďakuje a velebí ho
za lásku nekonečnú.
Za prírodu i ľudí,
za spoluprácu večnú.

Prianie má len jedno,
aby dielo s ľuďmi neuvädlo.

Za to prosí Hospodina,
nech je práca ľudí blahodárna,
vždy radosť krásna a nikdy iná.

Martin Kruták
Obrázok: Pinterest

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - Duchovní podpora

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/sife

Last update: **03.05.2023 17:54**

